

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Titvlvs XVII. De obligatione filiorum erga parentes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

TITVLVS XVII.

De obligatione Filiorum erga Parentes.

Articulus Primus,

De obligatione amoris Filiorum erga Parentes & peccatis eorum.

1. **I**N tribus consistit obligatio amoris
erga Parentes, nimirum. 1. Nec ma-
lum eis velle, nec malum inferre. 2. Posi-
tive amare & bene velle ac benefacere. 3.
Omnem injuriam & nocumentum (quan-
tum in nobis est) ab eis propulsare.

2. Quicumque igitur odio malevolen-
tia, vel gravi indignatione animi fertur in
Parentes: aut aliquo opere externo odiū,
malevolentiam, vel indignationem gra-
vem ostendit, peccat mortaliter. Id scriptu-
ræ passim indicant de maledictionibus,
contemptu, derelictione, pravo affectu, af-
flictionibus, contristationibus parentum.
*Exod. 21. Qui maledixerit patri suo vel ma-
tri, morte moriatur. Deut. 27. Maledictus
qui*

qui

qui non honorat Patrem suum & Matrem
& dicet omnis populus Amen. Proverb. 19.
Oculum qui subsannat Patrem & qui despi-
cit partem Matris sue, effodiant eum corvi
de torrentibus, & comedant eum filij aquila,
ex quibus manifestum est peccare
mortaliter.

1. Qui odio & pravo affectu in parentes
feruntur, eis mortem optantes vel de eo-
rum notabili damno gaudentes.
2. Qui maledictionibus, contumelijs, ver-
bis injuriosis eos afficiunt.
3. Qui quovis modo alloquio duro, vel
toruo aspectu eos affligunt.
4. Qui in suis domibus eos recipere no-
lunt, nisi forte alibi æqualiter eis provi-
deant, sicut in propria domo: alias enim re-
putarentur eos affligere & velut à sua do-
mo fugare.
5. Qui contemnunt, subsannant, irrident,
vel eos quovis modo despiciant.

Petes: quæ censeatur materia gravis in
odio, malevolentia, aut injuria erga Paren-
tes: R. Quæ censeatur gravis in proximum,
est summa, si sit in Parentem, ratio desun-
tur

tur ex parte gradus obligationis : Si enim teste S. Joanne 1. Cap. 3. Omnis qui odit fratrem suum homicida est, consequenter, qui odit Patrem suum parricida est, adeoque ad peccatum mortale hic non de requiritur tanta materia quam alias.

3. Deinde filij tenentur positive amare parentes, & ubi ratio postulat illis benefacere alimenta præbendo, in infirmitate & occurrentibus casibus, illis per se vel per alium assistendo, opitulando, à carceribus liberando, &c. & qui in istis notabiliter sua culpa deficit, peccat mortaliter. Expenditur vero debitum filiorum in parentes. 1. Æstimatione ipsius esse. 2. Æstimatione sollicitudinum, laborum, periculorum, quæ parentes sustinent in filijs alendis & conservãdis. 3. Ob educationem, quia ab ipsis educatio & institutio filiorum pendet. Etiam illud naturæ ciconiarum instinctu probatur, quæ parentes in senectute alunt, conservant, & ubi opus est, deportant.

4. Petes : an possit filius intrare Religionem parentibus in necessitate relictis.

T

R. Fi-

R. Filium Religionem intrare non posse, minus profiteri, si parentes habeat in necessitate actuali gravi constitutos, & speret illis se posse in aliquo opitulari, quia obligatio juris divini naturalis, antecedit omne opus voluntarium & liberum quantumcunque sanctum.

§. Petes 2. quid agendum illi qui vovit Religionem, aut de facto Religionem est professus: R. durante vita & necessitate Parentum, si nondum est professus, non potest licite profiteri: nec Religionem ingredi, si nondum est ingressus: si vero sit professus, potest egredi ad subveniendum parentibus, mortuis autem parentibus aut finita necessitate, tenetur ad munia Religionis ac voti onera & ad ordinem unde egressus regredi, quia obligatio votorum semper perseveravit.

Articulus Secundus.

De obedientia Filiorum erga Parentes.

I. **I**N omnibus justis, licitis & honestis, ad curam Paternam pertinentibus, tenentur filij parentibus obedire. Ita Apostolus:

Stol:

Stol: ad Coloss: 3. Filij obedite Parentibus per omnia, hoc enim placitum est in Domino. Dicitur (in omnibus justis, licitis & honestis) non enim licet filijs obedire in ijs, quæ aperte sunt injusta, aut quo vis modo illicita aut inhonesta, in simili enim casu valet illud axioma Act: 5. Obedire oportet Deo magis quam hominibus. Dicitur (ad curam paternam pertinentibus) sunt enim quædam, in quib⁹ est filius sui arbitrij, ut in eligendo statu, studiis honestis, invocationibus salutaribus, in his enim est filiorum divinas dispositiones & ductum attendere.

2. Tenentur vero obedire. 1. In ijs quæ sunt de necessitate salutis & observantia mandatorum Dei. 2. In Materia morum & honestatis ut si parentes prohibeant aliquam conversationem inhonestam, ingressum alicujus domus periculosa, exercitium alicujus artis quæ infamis est, si non obediat filius & res sit satis gravis, peccat mortaliter. 3. Quæ pertinent ad familiae administrationem & disciplinam domesticam tam in temporalibus quam spiritualibus, & quidem quo ad temporalia: ut certo

tempore filij domum redeant, ut non vagentur, ut de domesticis rebus non disponent alienando, donando, vendendo, item ut in domum aliquas personas non admittant, &c. Quo ad spiritualia: ut certo tempore orent, Missas audiant, opera misericordiae faciant, pietatis rudimenta addiscant.

3. Omnis inobedientia, rebellio, contumacia, contra expressa mandata parentum, est peccatum mortale. Id colligitur ex gravissimo supplicio, quo filii inobedientes apud Hæbreos pledebantur, uti legitur *Deut. 21. v. 14.* *Si genuerit homo filium contumacem & protervum, qui non audiat Patris aut Matris imperium, & coercitus obedire contempserit, apprehendent eum & ducent ad seniores civitatis, dicentq; ad eos: Filius noster iste protervus & contumax est. Monita nostra audire contemnit, commensationibus vacat & luxuria atq; convivis: lapidibus eum obruet populus civitatis & morietur, ut auferatis malum de medio vestri.*

Arti-

Articulus Tertius.

De Reverentia Filiorum ad Parentes.

I. **T**Ribus fere modis peccari solet contra Reverentiam debitam Parentibus: Nimirum verbo, signo, defectu, verbis irreverentiam faciunt, qui durioribus, asperis, inurbanis, risibus, jocis, eos sive in præsentia sive foris excipiunt. Signo irreverentiam faciunt, qui subsannationibus, gesticulationibus, simulatis actibus, illis illudunt etiam absentibus. Defectu censentur irreverentiam causare: qui eis juxta patriæ morem non assurgunt, locum non cedunt, caput non discooperiunt, non salutant, &c.

TITVLVS XVIII.

De Tutoribus.

Articulus Primus.

Qui dicantur Tutores & quinam esse possint.

I. **T**utores dicuntur, qui impuberes aut Orphanos parentibus deficientibus,